

Eşek Sütü / öykü

Category: Hekâyalar, Kitapcy

написано kitapcy | 25 января, 2025

Eşek Sütü / öykü EŞEK SÜTÜ

Ilkbahar günleriydi. Komşu köye düğüne giden Ilmet abi gülümseyerek kapıdan geldi.

– Artık senin derdin de devası var, dedi.

Aytaç teyze kuru üsgürüyor ve zorla eşinin yüzüne bakıyor:

– Daha neler buldun bey? – diyerek gülümsemeye kalktı. Evin ortasındaki ocağa yaklaşıp iyice yerleştikten sonra eşinin yüzüne bakıp:

– Hayır, bu sefer sıradan birşey değil, mucize, dedi. Biraz önce gelinleri Sülgünün getirdiği çaydanlığı kendine yaklaştırdı ve kaselere çay koydu.

– Nasıl bir mucize olduğunu merak etmiyor musun? Diye sordu kadına. Asıl mucize ve hep dertlerin davası her zaman yanımızdaymış, dedi.

– Hadi ya! Ne demek şimdi bu? Neymiş soyle bakalım!

– Senin derdinin davası eşiğin sütü.

Aytaç teyze şaşırarak eşinin yüzüne baktı:

– Estağfurulla, ne diyorsun sen adam?!

– Önce bir dinle sen, diyerek çayını yudumladı ve sözüne devam etti. Ibn Sinanın kitabında da eşiğin sütünden bahsediliyormuş. Ciğer hastalığından, böbrek hastalıklarından hatta şeker hastalığından da çok etkili bir davaymış.

– Bırak Allah aşkına, o iğrenç hayvanın adını bile duymak istemiyorum, sen bana sütünü içireceksin. Adını andın midem bulanmaya başladı.

– Hanım, yirimi yıldır gitmediğin doktor, cadı kalmadı. Herşeyi denedik, yardım etmedi. Yardımı dokunacağını bilsem,

şimdi ben kurbağayı yutmaya bile hazırım.

– Bey, sen tedavinin en kötüsünü bulmuşsun, bu iğrenç hayvanın sütünü ağzıma bile alamam.

Ilmat eşini ikna etmekten vazgeçmedi.

– Bak kadın, eşek Tanrının yarattığıdır. Allahım her yarattığı insan için faydası dokunsun diye yaratmış. Eşegin sütünün inek sütünden bir farkı yok.

Sülgün kocası Nurmuratın yemeğini onüne koydu ve kinalı gülümsedi.

– Baban dün komşu koydeki arkadaşından yeni doğurmuş eşiği getirdi. Duyduğu haberden çok şaşırın Nurmurat eşinin yüzüne bakarak sordu:

– Eşek mi? Babam eşiği ne yapacak? Hem de yeni doğurmuş?

– Eşegin sütü çok nadir bir emmiş.

Nurmurat yemek yiyordu ve eşini dinliyordu. Sülgün ise susmadan şikayet ediyordu:

– Eşiği getireceği getirmiş, o pislighi ben sağlamak zorundayım. Ona bakınca midem bulanıyor, anlıyormusun beni?

Dışarıdan Ilmat abinin sesi geldi:

– Sülgün, kızım kovayı al da gel dışarıya, eşiği sağalım!

“Ne yapayım şimdi” diyerek sorulu eşine baktı Sülgün. Nurmurat görmemiş gibi yemeğini yemeye devam etti. Sülgün sinirli kalktı ve dışarıya çıktı.

Nurmurat karısının peşinden “Kolaý gelsin!” diye bağırarak dalga geçti.

Ilmat abi eli bardaklı eşinin odasına girdi.

Aytaç teyze oturduğu yerden televizyon sesini kıstı.

– Elindeki ne? Diye sordu.

– Şey... bu o şey... o anlattığım varya...

– Vay be, sen bu canavarı mı sağdın? Sütünem getirmişsin.

– Kadın, ne olur, inat etme! Seni düşünerek yaptım bunu. Hem faydası dokunuyorsa haram olamaz ya.

– Yok babası ısrar etme, elindeki bardağına bakamıyorum bile.

Midem bulanıyor o hayvanı tasavvur edince.

– Sen eŖeğin sütü olduğunu dŖnme, bak bak, inek sütünden farkı yok. İ biraz ne olur!

Ayta teyza bardağı eline aldı ve yalvararak kocasına baktı:

– Boėazımdan gemez...

– Niye gemesin. İla bu. İla acı olur. İlacı severek imiyoruz ya, diyerek eŖini ikna etmeye devam etti.

– Of babası, bırak Allah aŖkına, yapamam. Eskiden haram sayılan Ŗeyi bana iirtmek istiyorsun, yapamam, dedim.

– Bak Sapargılı doktor da katılıyor bana, o da bu sütün yararlarından bahsetti. EŖek sütü baŖka sütlerden farkı ok koyu imiŖ, o yüzden biraz sula karıŖtırarak iiliyormuŖ. İki yudum i ne olur?!

– Uuuff, iemem!

– Nasıl iemezsin? Hani bardağı bana ver!

– Ne yapacaksın?

– Sana iip göstereceğim, bu sütün hi zararı olmadığını...

– Bırak ya, sen namaz kılıyorsun, bey

– Olsun, zevk iin imiyorum, ila diye iiyorum. Kocasının bardaktaki sütü iip bitirdiğini görünce hayret etti. Kapıda ay getiren gelinleri de kayınpederinin eŖek sütünü itiğini gördü.

– Bak, boylece iebilirsin sen de...

Slgn kendi odasına hırslı girdi ve televizyon izleyen kocasının yanına oturdu. Nurmurat birŖey olduğunu andı.

– Ne oldu yine, diye sordu.

– Bu canavarı sağmaktan bıktım ya!

– ok mu zor? diye gülümsedi Nurmurat.

– Kendin saė bakalım, göreceksin o zaman.

– Niye dert ediyorsun ki? Git, ineėi saė. Getir eŖek sütü de.

– Ben o yaratığı sağarken baban yanımdan dir dakika bile ayrılmıyor, o eŖeğin baŖını okŖuyor.

– Bak, babam nasıl alıŖmıŖ o canavara, sevmiŖ bile. Sen hala alıŖamadın.

– Ay bıktım ya. Çocuk gibi seviyor o hayvanı. Hep onun yanında. “İsa peygamber de eşek binmiş” dedi. “Fil binmemiş, at binmemiş, eşek binmiş”. Binseydi keşke. Niye binmemiş? Parası eşeğe yetmiş, onu da binmiş. Mahmut Kaznalı’ nin askerimiydi at binecek? Ay çok sinirliyim ya.

– Tarih öğretmeni olduğun belli, diye güldü Nurmurat.

Kocasının alaylarına önem vermeden devam etti Sölgün:

-Biliyormusun, neyi düşünüyorum?

– Annenin hastalığı baban için bahane. Kendisi eşek sütünü sevdiği için aldırıldı o canavarı. Komşuların gözünde rezil olmamak için, annene içiriyormuş gibi yapıyor. Annen zavallı tadına bile bakmadı daha.

– Yok ya, nerden çıktı bu şimdi?

– Yemin ederim, kendim gördüm! Ne zaman baksam, bardak babanın elinde. Annen o süte bakmıyor bile.

– Annem içmek istemiyor, midesi bulanıyor. Babam annemi boyece destekliyor, abartma.

– Tabi canım, annen istese bile baban vermez, kendisi içir.

İlmat abi bir yerlerden moreli bozuk döndü. Kendi odasına geçti hemen. Gelini Sölgün bir çaydanlık çay getirdi önüne. İlmat abi gelinine bakarak:

-Kızım, annenin ilacını da hazırlayalım, dedi.

– Baba, sizi yorgun geleceğinizi bildim ve çoktan sağdım eşiği.

– Maşallah kızım, ama nasıl? Tek başına nasıl becerdin? Zor olmadı mı?

– Hayır baba, olmadı... hem de Nurmurat bana yardım etti.

-Öyle mi? İlmat abi çay içmeye başladı ve düşüncelerine daldı. Bugün yaşadıkları tek tek aklından geçmeye beşladı.

... Kalabalık ortasında arkadaşı Jumasahetle karşılaştı.

– İlmat, ben birşeyler duydum... Sen eşek sütünü içiyormuşsun. Nasıl? Yararı var mı? diyerek gülümsedi.

– Nerden çıktı bu şimdi? Ben o sütü eşime içiriyorum, dertli ya...

– Ben de dedikodudur zannetim. Ama “İlmat, eşine sağılmış sütü kendisi içip bitiriyor” diyorlar...

Bunları hatırladıkça İlmat abinin sinirleri tepesine çıktı. Kasedeki çayı bile içmeden fırlattı bir kenara. Çünkü gelinin demlediği çay bile sinirini bozdu. İlmat abi biliyordu, bu dedikoduları gelini Sölgün yayıyor. Ama yapacağın bişey yok, oğlu seçti, sevdi, evlendi. Kabul etmek kalıyor. İlmat abi, karısının durumunu sormak için yanına gitti.

– Uyuya uyuya ipek boceğine döndün, kalk artık.

– Tamam tamam, kalktım...

– Odaya eli bardaklı Sölgün girdi.

– Hadi çabuk dikel, bak ilaç ta geldi. Aytaç teyze sütlü bardağı aldı da masaya koydu.

– Babası, kaç kere dedim, bırak şu işi, rezil olaçagız, diyerek gelinin arkasından hoşnutsuz baktı.

– Ne demek bu şimdi, kadın, anlamadım?

-Biraz önce Annaçarının eşi ziyeretime geldi. Çenesi düşünce dedikodu etti. Giderken de “Baksana, ben bişey duydum. Eşin eşek sütünü içiyormuş, doğru mu?” diye sordu. “0 hayvan haram sayılsa da sütünün gençleştirici etkisi varmış vucuda” diyerek tuhaf güldü.

İlmat abi karısının ne demek istediğini anladı fakat bişey diyemedi. Biraz başını eğerek oturdu. Sonra eşine yaklaştı, onun elini eline aldı:

– Bak kadın, yirmi senedir seninle evliyiz. Yaşlandık ama ben seni hala ilk günümüzdeki gibi seviyorum. Bu hayatı sensiz tasavvur edemiyorum. Hatırlıyormusun geçen ay büyük oğlumuza gitmiştin ve orda yatılı kaldın. Eskiden hiç ayrılmamıştık seninle. 0 ayrı uyuduğumuz ilk gece idi. İşte o gece ben bir kabus gördüm...

– Öldüğümü gördün mü yoksa? İlmat abi birşey diyemedi, sadece yere baktı.

– Sen ne acayıp insansın, İlmat! Bilmiyormusun, ruyanda biri ölüyorsa uzun yaşayacak, diye gülümsedi. Bir bardak sütün başında iki ihtiyar, bakişları huzur doluydu. Onlar aşkını itraf etmişlerdi sanki bir birine biraz önce.

Sılapverdi MUHAM. Hekayalar